

prelium ab utrisque incipitur et gravissime pugnatur. Fugati sunt namque Francorum milites usque castra, populares autem catervatim versus inimicos iter arripere et cum inimicis prelium commiserunt. Credentes itaque Romani inimicos omnes ad bellum venisse, universi insultum super popularibus et Francorum militibus, qui ad prelium redierant, [facientes¹⁾], terga vertentes usque in tentoriis fugaverunt. Audientes Mediolani milites, qui in quodam nemore private existebant, illico signis belli commotis et tubis sonantibus velociter et acriter magno clamore contra inimicos concurrerunt et fortiter et acriter et bellicose pugnauerunt. Duravit enim prelium per tres dies et noctes, tertia vero die pari pugna discesserunt. In quo prelio interempti sunt ex Romanis duo milia trecenti viginti quinque et capti septingenti quadraginta duo. Ex Mediolanensibus ^{*f. 50^b.} tria milia treginta tres sunt cessa et capti mille ducenti. Altera die summo mane Romani usque in Mediolani castris concurrerunt violenter. Qui captis armis viriliter cum eis pugnauerunt; et dum preliarentur per totam illam diem, sero appropinquante usque in castris fugati sunt. In ipso autem prelio interemptus fuit Perideus rex Mediolanensis, et Fluvius Flacus Romanorum rector similiter in eodem obiit prelio. Nocte vero adveniente percipientes viri sapientes urbis Mediolani resistere minime posse, relictis omnibus tentoriis, obscura nocte clam et privatim, prout potuerunt, Mediolanum redierunt. Altera die summo diluculo armati et asclerati²⁾ versus Mediolanensium castra equitaverunt et usque in castris concurrerunt. Videntes inimicos de castris recessisse, omnia tentoria et que in ipsis aderant tulerunt et inter eos communiter dividerunt. Deinde ad civitatem accedentes circa urbem sunt castramentati, ipsam etiam manganis et pluribus machinis et insidiis expugnauerunt. Quadam vero die, cum eam undique expugnarent et maxime illam opprimerent, concives Mediolanenses ab una parte exeuntes prelium magnum cum inimicis fecerunt, illos etiam de campo in tentoriis expulerunt, innumerabiles eorum vulneratos et semivivos in campo relinquerunt. Cum autem in civitatem intrarent, audientes Romanos ab altera civitatis parte super terragia et muros ascendisse, et quam plures illorum intus civitatem ^{*f. 50^c.} intrasse, illuc velociter concurrerunt et cum eis acriter et fortiter pugnauerunt et ipsos de terragiis et muris turpiter proiecerunt³⁾ et multos gladio, lapidibus, sudibus acutis morti tradiderunt. Cumque ad castra redissent²⁾, plurimum fuerunt turbati, ira etiam et dolore commoti, intrinseci vero plurimum elati et gaudio magno sunt gavisii.

Et dum hec geruntur, Elinchis Francorum rex audiens que Mediolanensibus amicis suis acciderant, cum quibus erat

1) Fehlt Hs.

2) Scil. Romani.

3) 'proicerunt' Hs.